

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/64/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201440
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201440.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu S., bytom S., zastúpeného JUDr. Štefanom Kseňákom, advokátom so sídlom Park Angelinum 4, Košice, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA1-2011/001631 z 21. júla 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/127/2011-49 z 31. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/127/2011-49 z 31. júla 2013, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) zastavil podľa § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) konanie vo veci z dôvodu, že po žalovaný vydal nové služobné hodnotenie č. 71-SH/2011 z 20. decembra 2011, ktorým sa v zmysle § 156b zákona č. 315/2011 Z. z. (správne malo byť zákona č. 315/2001 Z. z.) o Hasičskom a záchrannom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 315/2001 Z. z.“) pôvodné služobné rozhodnutie žalovaného potvrdené žalobou napadnutým rozhodnutím č. PHZ-KA1-2011/001631 zo dňa 21. júla 2011 zrušilo.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, že žiaden z účastníkov nemá na ňu právo, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domnievajúc sa, že zastavením konania v danej veci sa ocitá v právne neistom postavení, keď nedisponuje rozhodnutím, ktoré by ako individuálny právny akt výslovne zrušovalo rozhodnutie, ktorého zrušenia sa žalobca domáha v tomto súdnom konaní (teda rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA1-2011/001631 zo 21. júla 2011).

S poukazom na ustanovenie § 156b ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z., z ktorého síce vyplýva, že novým rozhodnutím vo veci sa pôvodné rozhodnutie zrušuje, namietal, že nie ale je výslovne riešená situácia, čo v prípade, ak aj toto nové rozhodnutie, teda v tomto prípade č. rozhodnutie 71-SH/2011 z 20. decembra 2011, bude neskôr zrušené.

Žalobca uviedol, že aj pri výklade, že novým rozhodnutím sa pôvodné ruší, lebo taký účinok spája s

novým rozhodnutím zákon, tak v tomto prípade však toto nové rozhodnutie (č. 71-SH/2011) bolo napokon zrušené rozhodnutím č. p.: PHZ-OPSC-2012/000986 zo 06. februára 2012, na odôvodnenie ktorého poukázal.

Žalobca tvrdiac, že pre ochranu jeho práv a právom chránených záujmov je nevyhnutné striktne dbať na dodržanie požiadavky zákonnosti zo strany správneho orgánu, mal za to, že sa ocitol v situácii, že nové rozhodnutie, s ktorým zákon spája ako účinok zrušenie pôvodného rozhodnutia, je následne zrušené, pričom zákon neupravuje, aké účinky má posledne vydané kasačné rozhodnutie na predchádzajúce rozhodnutie, teda rozhodnutie vydané ešte pred obnovou konania.

Podľa žalobcu, ak by zrušením rozhodnutia č. 71-SH/2011 (ktoré výslovne zrušené bolo) došlo k právnomu stavu, aký tu bol pred obnovou konania, tak potom by sa zastavením tohto súdneho konania uprelo žalobcovi právo na súdnu ochranu a došlo by k odmietnutiu spravodlivosti.

Žiadal preto aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/127/2011-49 z 31. júla 2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V podaní nazvanom ako „Doplnenie odvolania“ doručeného krajskému súdu dňa 25. októbra 2013 žalobca namietal nesprávne zistený skutkový stav krajským súdom, keď zohľadnil existenciu zrušeného rozhodnutia 71-SH/2011 z 02. decembra 2012. Zrušujúce rozhodnutie žalovaného č. p. PHZ-OPSC-2012/000986 zo 06. februára 2012 pripojil k tomuto podaniu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhol odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne považujúc odvolanie za bezpredmetné.

Uviedol, že rozhodnutie vydané v rámci obnovy konania (ktoré nahradilo pôvodné služobné hodnotenie) bol zrušené nadriadeným orgánom z dôvodu, že na samotné konanie nebol dôvod (ako v odvolaní uvádza sám žalobca) a teda celé konanie skončilo bez rozhodnutia vo veci samej).

Poukázal na to, že žalobca mal v priebehu roku 2011 riadne vykonané služobné hodnotenie podľa § 40 ods. 5 písm. a/ zákona č. 315/2001 Z. z., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. marca 2013, a že s týmto hodnotením žalobca súhlasil a nevyužil možnosť podania opravného prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že hoci krajský súd mohol svoje rozhodnutie podrobnejšie, a tým aj zrozumiteľnejšie odôvodniť, odvolaniu žalobcu vychádzajúcemu najmä z nepochopenia príslušných právnych predpisov je možné mu priznať úspech.

Správne súdnictvo je založené na myšlienke súdnej kontroly výkonnej moci štátu v jej styku s jednotlivcom a je spojené s ochranou verejných subjektívnych práv. Zmyslom a účelom platnej právnej úpravy správneho súdnictva zakotvanej v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je poskytovať efektívnu ochranu verejným subjektívnym právam fyzických a právnických osôb. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v administratívnom konaní; ide o právny inštitút ktorý umožňuje, aby sa každá osoba ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Jednou zo základných podmienok konania v správnom súdnictve v konaní o správnej žalobe podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je existencia právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorým môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, 2 a 3 OSP).

V preskúmvanej veci z obsah pripojeného spisového materiálu nesporne preukazuje, že žalobca sa žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave dňa 28. augusta 2011 domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného z 21. júla 2011 č. PHZ-KA1-2011/001631, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach zo 04. mája 2011 č. p. 31-SH/2011 ktorým podľa § 40 ods. 5 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2011, služobné hodnotenie žalobcu so záverom, že nie je spôsobilý vykonávať funkciu nadriadeného, ktorú v čase služobného hodnotenia vykonával (§ 40 ods. 7 písm. e/ zákona č. 315/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2011).

Ešte pred podaním žaloby na súd podal žalobca dňa 03. augusta 2011 návrh na obnovu konania (§ 156 a nasl. zákona č. 315/2001 Z. z.), ktorému žalovaný rozhodnutím z 22. augusta 2011 č. p. PHZ-KA1-2011/00163-006 vyhovel a podľa § 156a ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. obnovu konania nariadil.

Tým bola vec vrátená riaditeľovi Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach na nové konanie (§ 156b ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z.) a tento dňa 20. decembra 2011 pod č. 71-SH/2011 vydal opätovne podľa § 40 ods. 5 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2011 nové služobné hodnotenie žalobcu opätovne so záverom, že žalobca podľa § 40 ods. 7 písm. e/ zákona č. 315/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2011 nie je spôsobilý vykonávať funkciu nadriadeného, ktorú v čase služobného hodnotenia vykonával, t. j. vedúceho oddelenia krajského riaditeľstva.

Vydaním tohto rozhodnutia sa zrušilo pôvodné rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach zo 04. mája 2011 č. p. 31-SH/2011 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím žalovaného z 21. júla 2011 č. PHZ-KA1-2011/001631 (§ 156b ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z.).

Žalobca nové služobné hodnotenie (rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach z 20. decembra 2011 pod č. 71-SH/2011) napadol žalobca odvolaním, ktorému žalovaný rozhodnutím č. p. PHZ-OPSC-2012/000986 zo 06. februára 2012 vyhovel a rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach 20. decembra 2011 pod č. 71-SH/2011 zrušil ako neobjektívne vykazujúce známky tendenčnosti a subjektívnosti nezodpovedajúce zákonu, keď zároveň dospel k záveru, že ani neexistoval dôvod na a vykonanie služobného hodnotenia žalobcu podľa § 40 ods. 5 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z. (v znení účinnom do 31. decembra 2011).

Podľa § 250i ods. 4 OSP ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

V citovanom ustanovení § 250i ods. 4 OSP je zakotvená povinnosť správneho súdu prerušiť konanie v prípade, že rozhodnutie orgánu verejnej správy po podaní žaloby bolo napadnuté protestom prokurátora alebo mimoriadnym opravným prostriedkom. V prípade, že takto napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súdne konanie sa zastaví. Tým sa rieši možnosť stretu žaloby účastníka podľa druhej hlavy s výkonom všeobecného dozoru prokurátora, takýto zásah má širší obsahový záber než žaloba v správnom súdnictve.

Správne preto postupoval krajský súd, ak po tom, čo sa zistil, že v preskúmvanej veci bola uvedeným rozhodnutím nariadená obnova konania, uznesením z 18. júla 2012 2S/127/2011-34 konane prerušil a správny bol aj jeho postup, ak po tom, čo po povolení obnovy konania bolo rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach zo 04. mája 2011 č. p. 31-SH/2011 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím žalovaného z 21. júla 2011 č. PHZ-KA1-2011/001631 zrušené, konanie vo veci zastavil.

Ak je pôvodné rozhodnutie správneho orgánu v prieskumnom konaní podľa procesných ustanovení upravujúcich administratívne konanie (v danom prípade podľa § 156a ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z.) zrušené, nastáva tým situácia, kedy je vydané nové meritórne rozhodnutie, a preto z povahy veci odpadá možnosť súdu pôvodné rozhodnutie preskúmať. Ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, pre ktorý je potrebné konanie podľa § 250i ods. 4 OSP zastaviť.

Z uvedených dôvodov námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní neobstoja, nakoľko rozhodnutie, preskúmania a zrušenia ktorého sa žalobca domáha, neexistuje.

Námietka žalobcu, že „zákon neupravuje, aké účinky má posledne vydané kasačné rozhodnutie na predchádzajúce rozhodnutie, teda rozhodnutie vydané ešte pred obnovou konania“ je bez právneho významu, nakoľko ani zrušením v rozhodnutia vydaného po povolení obnovy konania nikdy nemôže nastať právny stav, ktorý tu bol pred jej povolením, čo vyplýva priamo z povahy inštitútu obnovy konania.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je inštitút, úlohou ktorého je odstrániť nedostatky v zistení skutkového stavu veci alebo nedodržaní niektorých procesných podmienok. Jej účelom je okrem uvedeného odstránenia skutkových nedostatkov aj vydanie nového meritórneho rozhodnutia. Obnova konania dáva účastníkovi konania možnosť, aby sa, v prípade splnenia zákonom ustanovených podmienok, o jeho právoplatne skončenej veci opätovne rozhodlo. Inštitút obnovy konania tak umožňuje prekonať prekážku rei iudicate. Konanie o obnove pozostáva z dvoch fáz - prvým je konanie o povolenie obnovy (v danej veci § 156a ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z.) a v prípade jej povolenia nasleduje nové konanie vo veci, pričom nové rozhodnutie vo veci nahrádza rozhodnutie pôvodné (v danej veci § 156a ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z.) a toto pôvodné rozhodnutie prestáva existovať ako celok (teda včítane potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho orgánu).

Obava žalobcu, že sa ocitol v neistej situácii, je taktiež bezpredmetná. Zrejme ušlo žalobcovej pozornosti, že rozhodnutím žalovaného rozhodnutím z 22. augusta 2011 č. p. PHZ-KAI-2011/00163-006, ktorým bola povolená obnova konania, boli odstránené aj námietky žalobcu vznesené v žalobe, ktoré sa týkali výlučne porušenia jeho procesných práv, a že rozhodnutím žalovaného zo 06. februára 2012 č. p. PHZ-OPSC-2012/000986, ktorým zrušil rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Košiciach 20. decembra 2011 č. 71-SH/2011, vychádzajúc z dôvodov tohto zrušujúceho rozhodnutia, sa žalobcovi nesporne dostalo aj príslušného zadost'učinenia.

Ak by bolo vydané nové meritórne rozhodnutie, s ktorým by žalobca nesúhlasil, a toto by nadobudlo právoplatnosť, mohol by žalobca proti takémuto rozhodnutiu podať novú žalobu (v poradí druhú), v ktorej by mohol namietat' všetky námietky proti správne konaniu ako celku, a to včítane okolností ktoré sa vzťahujú svojím obsahom k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (k tomu pozri bližšie napr. rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. S 2207 Sb. NSS 3/2011 s. 200).

Keďže v danej veci nové právoplatné rozhodnutie v súvislosti so služobným hodnotením žalobcu podľa § 40 ods. 5 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z. (v znení účinnom do 31. decembra 2011) vydané nebolo, nebol zatiaľ ani dôvod na podanie novej žaloby, pričom najvyšší súd dáva do pozornosti, že ustanovenie § 40 ods. 5 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z., podľa ktorého v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná ak dôjde k závažnej zmene vo vykonávaní štátnej služby príslušníkom z hľadiska rýchlosti, správnosti, samostatnosti a iniciatívnosti alebo došlo k závažnej zmene pri dosahovaní požadovaných výsledkov pri vykonávaní štátnej služby, s účinnosťou od 01. januára 2012 zrušené, rovnako ako bolo z ustanovenia § 40 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z. z. vypustené aj písm. e/, podľa ktorého, ak sa služobné hodnotenie vykonáva podľa odseku 5, v závere služobného hodnotenia sa uvedie, či príslušník nie je spôsobilý vykonávať funkciu nadriadeného, ktorú v čase služobného hodnotenia vykonáva.

Keďže pre neexistenciu rozhodnutia, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho prieskumu v danej veci,

neobstojí ani námietka žalobcu, že sa mu upiera právo konať pred súdom, Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodov zhora uvedených napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobcovi vzhľadom na neúspech v konaní právo na náhradu trov konania nevzniklo a žalovanému právo na náhradu trov konania neprislúcha zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.